

prima instanță, Judecătoria Centru, mun. Chișinău
judecător: S. Tizu
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: L. Bulgac, D. Manole, G. Dașchevici

dosar nr. 3ra-872/2017

DECIZIE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, Iuliana Oprea
judecători Ion Druță, Maria Ghervas, Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Inspectoratul General de Poliție,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu împotriva Inspectoratului General de Poliție, intervenient accesoriu Sindicatul „Demnitate” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General de Poliție cu menținerea hotărârii Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 02 martie 2016,

c o n s t a t ă :

La 28 ianuarie 2016, Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu au depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, prin ordinul pârâtului nr. 891 ef din 21 decembrie 2015 au fost sancționați disciplinar cu avertisment pentru încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. a), b) și d) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, pct. 6 lit. a) și g) din Hotărârea Guvernului RM nr. 481 din 10 mai 2006 cu privire la aprobarea Codului de etică și deontologie al polițistului, pct. 1, 3 și 4 din compartimentul „Sarcini de bază”, pct. 1 și 4 din compartimentul „Atribuții”, lit. a), c) și d) din compartimentul „Responsabilități” ale fișei de post, abateri manifestate prin atitudine iresponsabilă și neprofesionalism, control superficial și necalitativ a materialelor acumulate de ofițerul de sector Gheorghe Martin în baza plângerilor depuse de către Mariana Saachian, acceptarea abaterilor admise de la procedura legală de documentare a contravenției.

Consideră că, aplicarea sancțiunii disciplinare - avertisment prin ordinul enunțat este ilegală și nefondată.

Menționează că, conform pct. 36 din Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 502 din 09 iulie 2013, faptele care constituie abateri disciplinare sunt: absența fără motive întemeiate de la serviciu;

prezentarea la serviciu în stare de ebrietate sau consumul de băuturi alcoolice, de stupefiante ori de substanțe toxice în timpul serviciului; săvârșirea unei sustrageri (inclusiv în proporții mici) din patrimoniul Ministerului Afacerilor Interne, a autorităților administrative și instituțiilor din subordinea acestuia; comiterea unei fapte ilegale ce discreditează imaginea Poliției; aplicarea violenței fizice; neexecutarea ordinelor și dispozițiilor legale ale conducătorului ierarhic superior; neexecutarea sarcinilor și atribuțiilor stabilite în fișa postului și în Regulamentul intern al subdiviziunii în care activează polițistul; alte fapte (acțiuni sau inacțiuni) care rezultă din prezentul Statut și din alte acte normative, iar conform pct. 63 din Statut, polițiștii sunt sancționați disciplinar pentru comiterea de abateri disciplinare, respectiv în funcție de gravitatea lor și de gradul de vinovăție li se aplică următoarele sancțiuni disciplinare: avertisment, mustrare, mustrare aspră, retrogradare cu un grad special, retrogradare din funcție, concediere.

Susțin că, conform pct. 38 din Statut, sarcinile anchetei de serviciu sunt: examinarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzelor disciplinare comise de către polițiști; stabilirea cauzelor și condițiilor care au condus la comiterea abaterilor disciplinare; identificarea persoanelor vinovate și asigurarea aplicării corecte a legislației în vigoare, pentru ca fiecare persoană care a comis abateri disciplinare să fie sancționată potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere.

Afirmă că, pârâtul, contrar prevederilor legal enunțate, a aplicat în privința lor sancțiunea disciplinară, deoarece nu a fost efectuată o anchetă de serviciu în urma căreia să rezulte clar și evident că, ei au comis abaterile incriminate, or, a fost efectuată ancheta cu grave abateri de la prevederile legale cu privire la desfășurarea anchetei de serviciu prevăzută de legislația națională și în special de Statutul disciplinar al polițistului.

Relevă că, conform pct. 21 din Statut, în cazul încălcării disciplinei de serviciu și a prevederilor legislației în vigoare de către subaltern, conducătorul nemijlocit inițiază ancheta de serviciu pentru examinarea multiaspectuală, completă și obiectivă a circumstanțelor încălcării, iar dacă subalternului i se stabilește vinovăția - să propună, în funcție de gravitatea abaterii disciplinare și gradul vinovăției, o sancțiune disciplinară, ori dacă rezultă date și indici că a fost săvârșită o contravenție sau o infracțiune, transmite materialele acumulate organelor competente.

Mai relevă că, conform pct. 22 din Statut, conducătorul nemijlocit este persoana căruia polițistul i se subordonează pe linie ierarhică de serviciu, inclusiv temporar, conform fișei postului.

Invocă că, ancheta de serviciu a fost dispusă cu încălcarea gravă a competenței, deoarece a fost inițiată de către Serviciul protecție internă și anticorupție, care este o subdiviziune din subordinea Ministerului Afacerilor Interne și care este împuternicită conform ordinului Ministrului Afacerilor Interne nr. 79 din 19 martie 2010, însă acest ordin este inferior, după puterea juridică a Hotărârii Guvernului RM nr. 502 din 09 iulie 2013 cu privire la aprobarea

Statutului disciplinar al polițistului, care stabilește foarte clar o altă modalitate de inițiere a anchetei de serviciu și de sancționare.

Menționează că, la 04 noiembrie 2015, Mariana Saachian s-a adresat cu o plângere la Serviciul protecție internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne, prin care a reclamat presupusele acțiuni ilegale comise de către ofițerul de sector Gheorghe Martin și de către ei, iar ulterior, pe marginea circumstanțelor expuse în plângere, serviciul protecție internă și anticorupție a dispus inițierea anchetei de serviciu, în rezultatul căreia prin ordinul nr. 823 ef. din 23 noiembrie 2015 a fost sancționat disciplinar cu „muștrare” doar ofițerul de sector Gheorghe Martin, fără a se face careva mențiuni referitor la presupusele abateri de la legislație comise de către ei.

Consideră că, cazul pe marginea plângerii referitoare la presupusele acțiuni ilegale ale angajaților Inspectoratului de Poliție Buiucani, Gheorghe Martin, Nicolae Cornescu și Afanasie Terenti a fost cercetat.

Susțin că, conform pct. 67 din Statut, pentru o singură abatere disciplinară se inițiază o singură anchetă și se aplică o singură sancțiune disciplinară, însă necătfind la aceasta, contrar prevederilor legale, deși cet. Mariana Saachian, la data de 23 noiembrie 2015, a depus la Serviciul protecție internă și anticorupție al MAI o explicație, în care a specificat faptul că, este un supliment la plângerea din 04 noiembrie 2015, Serviciul protecție internă și anticorupție a dispus inițierea unei anchete de serviciu repetată, pe un caz deja consumat și cu decizie la activ, iar la data de 21 decembrie 2015, a dispus ilegal sancționarea lor disciplinară cu avertisment.

Afirmă că, conform pct. 84 din Statut, sancțiunile disciplinare se aplică, de regulă, imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună din ziua constatării ei, fără a lua în calcul timpul aflării în concediu anual de odihnă, în concediu de studii sau în concediu medical. Or, cet. Mariana Saachian a depus plângerea cu referire la presupusele acțiuni ilegale ale angajaților Inspectoratului de Poliție Buiucani la data de 04 decembrie 2015, astfel, termenul limită de aplicare a sancțiunii disciplinare s-a consumat la data de 04 decembrie 2015, însă ordinul de sancționare disciplinară nr. 891 ef a fost emis la data de 21 decembrie 2015, astfel, termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare a fost omis.

Invocă că, cet. Mariana Saachian a adresat o plângere analogică cu referire la presupusele acțiuni ilegale ale angajaților Inspectoratului de Poliție Buiucani menționați și la Procuratura Buiucani mun. Chișinău, iar la data de 29 octombrie 2015, prin răspunsul nr. 25-705/15-956, a fost informată că, s-au constatat încălcări comise doar de ofițerul de sector Gheorghe Martin și ca urmare, a fost sesizată conducerea Inspectoratului de Poliție Buiucani în vederea reluării și examinării suplimentare a plângerilor din 17 august 2015 și 18 august 2015 sub aspectul comiterii contravențiilor prevăzute de art. 69 și 104 din Codul contravențional.

Mai invocă că, în urma examinării suplimentare a cererilor enunțate, prin încheierile din 16 noiembrie 2015 emise pe marginea plângerilor din 17 august 2015 și 18 august 2015 depuse de cet. Mariana Saachian, careva probe

suplimentare nu au fost posibil de acumulat, iar ofițerul principal de sector Andrei Pușcaș a fost nevoit să constate exact cele dispuse și constatate prin încheierea emisă de ofițerul de sector Gheorghe Martin și semnată de superiorii Nicolae Cornescu și Afanasie Terenti.

Menționează că, pe lângă șirul de abuzuri și ilegalități comise de Serviciul protecție internă și anticorupție, nu este clar cum s-a ajuns la concluzia de sancționare disciplinară cu avertisment a angajaților Inspectoratului de Poliție Buiucani, Nicolae Cornescu și Afanasie Terenti, întrucât ei nu au fost și nici nu au participat în parte la examinarea cazurilor date, altfel decât în prezența probelor administrate corespunzător de ofițerul de sector Gheorghe Martin au fost în putință să deducă că, încheierile nu contravin legislației în vigoare.

Solicită anularea ordinului pârâtului nr. 891 ef din 21 decembrie 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților poliției din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al MAI, Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu”.

Ulterior, Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu au depus cereri, prin care au solicitat atragerea în proces a Sindicatului „Demnitate” în calitate de intervenient accesoriu.

Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu au depus o cerere, prin care au solicitat repunerea în termenul de adresare în instanța de judecată, invocândcă, pe parcursul lunilor decembrie 2015 și ianuarie 2016, au fost implicați la diverse măsuri de menținere a ordinii publice, desfășurate pe întreg teritoriul municipiului Chișinău, fapt care practic a și tergiversat întocmirea în termen a cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 08 februarie 2016 a fost atras în proces Sindicatul „Demnitate” în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 martie 2016 a fost repusă în termen și admisă acțiunea și a fost anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 891 ef din 21 decembrie 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților poliției din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al MAI, Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu” ca fiind ilegal.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016 a fost admis apelul declarat de către reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Dorin Sîrbu, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea lui Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu privind repunerea în termenul de adresare în instanța de judecată și a fost respinsă acțiunea ca tardivă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 noiembrie 2016 s-au admis recursurile declarate de Afanasie Terenti și Nicolae cu casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016 și remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017 s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General de Poliție cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 02 martie 2016.

La 12 mai 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei (f.d. 228, Vol. II).

Iar, la 16 iunie 2017, Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 16 iunie 2017, împotriva deciziei din 02 martie 2017 este depus în termen, în cazul în care decizia a fost expediată în adresa participanților la proces la 12 mai 2017, iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării de către părți a copiei deciziei.

În susținerea recursului Inspectoratul General al Poliției a indicat că, consideră ilegală și neîntemeiată decizia instanței de apel, deoarece a instanța a dat o apreciere eronată materialului probator.

Remarcă recurentul că sunt eronate concluziile instanțelor precum că conform circumstanțelor de fapt stabilite reclamanții au omis justificat termenul de contestare, repunând acțiunea în termen, deoarece aceștia au fost antrenați la menținerea ordinii publice doar două zile.

A mai indicat că, intimati făcând cunoștință cu ordinul de sancționare disciplinară la 24 decembrie 2015, urmau a depune acțiune în instanță până la 24 ianuarie 2016, pe când aceștia au depus cererea de chemare în judecată abia la 28 ianuarie 2016.

Recurentul în susținerea recursului a mai invocat și motivele de fapt și de drept în partea ce ține de fondul cauzei, indicând că instanțele au aplicat și interpretat eronat normele materiale, precum și au dat o apreciere eronată materialului probator.

Examinând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, întemeiat care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, și cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca depusă cu omiterea termenului de prescripție, din motivele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Înaintând acțiunea împotriva Inspectoratului General al Poliției, Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu în urma concretizării cerințelor au solicitat repunerea în termenul de prescripție, anularea ordinului pârâtului nr. 891 ef din 21

decembrie 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților poliției din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al MAI, Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu”.

Fiind investită cu judecarea prezentei cauze, prima instanță prin hotărârea din 02 martie 2016 a repus în termen și admis acțiunea cu anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 891 ef din 21 decembrie 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților poliției din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al MAI, Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu” ca fiind ilegal.

Pentru a soluționa astfel, prima instanță a reținut că la 13 și 16 ianuarie 2016, Terenti Afanasie și Cornescu Nicolae au fost implicați în acțiuni de menținere a ordinii publice (f.d. 126-132, 144-145, vol. I).

La fel, instanța a luat în considerare că termenul de acțiune a prevederilor dispoziției MAI nr. 27/19 din 12 ianuarie 2016 „cu privire la asigurarea ordinii publice și securității cetățenilor la 13 ianuarie 2016” și Dispoziția MAI nr. 4/2 din 13 ianuarie 2016 „cu privire la unele măsuri suplimentare de asigurare a sediului central al MAI pe parcursul întrunirilor desfășurate la 13 ianuarie 2016” a fost extins pe un termen nedeterminat.

De asemenea, instanța a pus la baza restabilirii termenului și faptul că zilele de 25 decembrie 2015, 01, 07 și 08 ianuarie 2016 au fost declarate zile oficiale de odihnă, considerând că termenul de adresare în instanță a fost omis întemeiat, fapt ce a servit temei de repunere în termen a acțiunii.

Iar, instanța de apel prin decizia din 02 martie 2017 a respins apelul declarat de Inspectoratul General de Poliție și a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 02 martie 2016.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele greșit au ajuns la concluzia cu privire la repunerea acțiunii în termenul de adresare în judecată, reieșind din circumstanțele ce urmează.

Din materialele dosarului rezultă că atât în cadrul dezbaterilor judiciare în prima instanță, în instanța de apel, cât și în recursul declarat împotriva hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției a insistat asupra faptului că acțiunea înaintată de Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Conform art. 271 Cod civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă până la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

Actele cauzei atestă faptul că, Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu sunt angajați a Inspectoratului General al Poliției, astfel la contestarea ordinului de sancționare disciplinară se aplică procedura prevăzută de Legea contenciosului administrativ.

Conform art. 16 alin. (1) - (2) al Legii contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate. Acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege și în cazurile în care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate.

Conform art. 17 alin. (1) lit. c) și alin. (4) al Legii contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă. Termenul de 30 de zile specificat la alin.(1) este termen de prescripție, iar termenul de 6 luni specificat la alin.(6) este termen de decădere.

În acest context, este cert faptul că Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu urmau să conteste actul administrativ în instanța de contencios administrativ în termen de o lună din momentul aducerii la cunoștință a acestuia.

Așadar, Colegiul reține că Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu au sesizat instanța de contencios administrativ cu acțiune împotriva Inspectoratului General al Poliției, privind contestarea ordinului IGP nr. 891 ef. din 21 decembrie 2015 prin care s-a dispus sancționarea lor cu „avertisment”.

Precum a constatat prima instanță, fapt confirmat și de către părți pe parcursul examinării cauzei, ordinul respectiv a fost adus la cunoștința reclamantilor la data de 24 decembrie 2016, astfel din ziua respectivă începe a curge termenul de prescripție, prevăzut la art. 17 Legea contenciosului administrativ.

Prin urmare, Colegiul civil menționează că deoarece luna decembrie are 31 de zile, termenul de 30 zile prevăzut la art. 17 din Legea contenciosului administrativ, având în vedere comunicarea actului la 24 decembrie 2015, a expirat la data de 23 ianuarie 2016, iar în virtutea faptului că aceasta era o zi nelucrătoare, reclamantii urmau să depună acțiunea până la data de 25 ianuarie 2016 (zi de luni – prima zi lucrătoare).

Însă, cu toate acestea, contrar celor indicate, reclamantii au depus acțiunea abia la 28 ianuarie 2016, cu omiterea termenului de prescripție prevăzut supra.

De asemenea, Colegiul remarcă faptul că potrivit art. 17 alin. (5) al Legii contenciosului administrativ, persoana care, din motive temeinic justificate, a omis termenul de prescripție poate fi repusă în termen în condițiile Codului de procedură civilă.

Iar, în conformitate cu art. 116 alin. (1) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Astfel, argumentele formulate de către reclamantii în cererile de repunere în termen nu pot servi temei de admitere a acestora, în condițiile în care legea prevede expres în art. 17 din Legea contenciosului administrativ, că termenul de 30 zile reprezintă termen de prescripție, care urmează a fi calculat cu includerea zilelor calendaristice, fără a exclude zilele de odihnă (sărbătoare), libere conform normelor legale.

Prin urmare, argumentele despre exercitarea atribuțiilor legale în perioada 21 decembrie 2015 - 25 ianuarie 2016 în vedere menținerii ordinii publice și faptul că în perioada respectivă au fost multe zile de sărbătoare, nu pot servi temei de repunere în termen a acțiunii, fapt ce duce la respingere cererii de repunere în termen.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție notează că legiuitorul a prevăzut posibilitatea reprezentării intereselor în mod personal, fie angajării unui avocat, cu drept de reprezentare a intereselor în instanță, fie în vederea întocmirii cererii de chemare în judecată.

Așadar, având la dispoziție mecanismul reprezentării, reclamantii au optat pentru apărarea intereselor sale în mod personal, prin ce și-au asumat riscul și consecințele corespunzătoare, la caz fiind evidentă depășirea termenului de adresare în judecată cu prezenta acțiune.

În situația dată, restabilirea termenului de adresare în judecată cu prezenta acțiune, pe temeiurile invocate de către reclamantii, ar putea fi privită drept o repunere în termen a cererii în lipsa unor temeiuri obiective, or, chiar și în situația obligației de exercitare a atribuțiilor de serviciu, fie în prezența zilelor nelucrătoare, partea nu este eliberată de la respectarea termenului de prescripție instituit prin lege.

Colegiul civil notează că lipsa unor temeiuri argumentate și obiective la repunerea în termen a acțiunii, are ca efect ingerința în securitatea raportului juridic, fapt ce prin prisma art. 6 CEDO este inacceptabil, respectiv „lipsa timpului pentru întocmirea și depunerea cererii” nu poate fi privit drept temei de repunere în termen a acțiunii.

Astfel, Colegiul reiterează că cererea de repunere în termen a acțiunii urmează a fi respinsă, or, depășirea termenului de prescripție are ca efect respingerea acțiunii ca fiind tardivă, în temeiul art. 25 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ, care prevede că judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărâri respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Prin urmare, norma vizată acordă posibilitate instanței de a respinge acțiunea pe temei de tardivitate a acesteia, fără a fi examinat fondul cauzei.

În consecință se atestă incontestabil că Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu au depus cererea de chemare în judecată cu încălcarea prevederilor art. 17 al Legii contenciosului administrativ, respectiv cu omiterea termenului de prescripție.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că circumstanțele cauzei au fost stabilite pe deplin de către instanțele judecătorești inferioare, nefiind

necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre, prin care a respinge cererea de repunere în termen și acțiunea lui Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Inspectoratul General de Poliție.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017 și hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 02 martie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu împotriva Inspectoratului General de Poliție, intervenient accesoriu Sindicatul „Demnitate” cu privire la contestarea actului administrativ, și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se respinge cererea lui Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu cu privire la repunerea în termenul de adresare în instanță de judecată.

Se respinge acțiunea lui Afanasie Terenti și Nicolae Cornescu împotriva Inspectoratului General de Poliție, intervenient accesoriu Sindicatul „Demnitate” cu privire la contestarea actului administrativ, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Iuliana Oprea

judecători

Ion Druță

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Galina Stratulat